

brugslotteriet. Den højtærede Minister begik den Fejl — jeg tror, det var noget uovervejeth — at tro, at Landbrugslotteriets Overskud ikke kom Ministeren ved, fordi, som han sagde, det er Væddeløbsbanen, der jo i sin Tid har udstedt Prospektet. Men den højtærede Minister maa dog vide, at det, som vedkommer ham som Justitsminister, er de Penge, som Landbrugslotteriet skal betale ind i Statskassen. Det Prospekt, jeg har set, og ogsaa det ganske vist noget anderledes affattede Prospekt, som Ministeren har — der er nemlig to Prospekter —, vise, at Beløbet skulde være 250,000 Kr. til Statskassen og 250,000 Kr. til Væddeløbsselskabet. Nu oplyser den højtærede Minister mig privat om, at der til Dato — den sidste Rate er kommen temmelig sent — er indbetalt i alt 113,000 Kr. til Statskassen. Der vil altsaa mangle omtrent 140,000 Kr., og det er en temmelig stor Sum for Staten at tage, hvis den har Krav derpaa. Jeg opfordrer derfor igen den højtærede Minister til at forlange dette Forhold undersøgt, hvorfor Væddeløbsslotteriet ikke har betalt saa meget, som det har lovet.

Væddeløbsslotteriet skrev i „Berlingske Tidende“ med en i Forhold til de reelle Meddelelser ærlig talt temmelig lang Palaver bl. a., at der var ikke noget at tvivle paa, thi til at forrente de 625,000 Kr., hvorfor man vilde pantsætte Lotteriet i Grundejerbanken, var der i og for sig Penge nok i den Indtægt, Lotteriet nu giver. Jeg maa der sige, at jeg er ikke helt sikker paa, at der er Penge nok. Saa vidt jeg kan se, i hvert Fald gennem en af Konsortiedeltagernes Navne, maa der være en Gæld paa flere hundred Tusinde Kroner i Detailhandlerbanken, og naar hertil kommer denne Gæld, er jeg ikke sikker paa, at den Forrentning og den Overkurs, som er lovet Publikum, kunne svares, medmindre Overskuddet er, som det er sagt, nemlig 500,000 Kr. Jeg tillader mig at bede den højtærede Minister om at gennemgaa dette Regnskab, for at han kan se, hvilket Overskud Lotteriet virkelig har givet, og naar det ikke har givet det — og det maa det jo ikke have givet —, hvad Grunden egentlig er dertil.

Jeg vil tilstaa, at jeg staar meget uvilrig overfor dette Selskab. Jeg har gennemgaaet og for nylig repeteret hele dette Selskabs Forhistorie, alle Intrigerne indenfor „Den ædle Hesteavl“, som jeg ikke skal trætte det højtærede Ting med, men der er en Skrivelse, som jeg ikke kan undgaa at læse op, nemlig den, Hr. Clauson-Kaas

paa Aktieselskabet Klampenborg Væddeløbsbanes Vegne i sin Tid sendte den daværende Justitsminister. Han skriver en hel Del smukke Ord om Hesteavl, som jeg desværre ikke kan bedømme, og begynder med i dette Andragende at fortælle, at det danske Landbrug kan faa meget stor Indtægt „saaledes specielt ved Halvblods- og Fuldblodsheste, der skaffe sine Producenter enorme Indtægter gennem sine bedste Individer, medens de mindre gode atter dække deres egne Udgifter ved Salg til Køre- og Rideheste, herunder til Militærheste.“ Saa fortæller han en hel Del om, at en konstant Halvblodsavl kun er mulig ved en lignende Fuldblodsavl, og siger, at dertil maa vi have Fuldblods-Hopper og -Hingste fra England. Naar vi have faaet det, maa vi have en god Væddeløbsbane. Saa kommer han med en Ytring, som jeg antager, de Herrer Landmænd virkelig ville være ham taknemmelige for, thi den vil lære dem at drive rationel Hesteavl: „For al anden i Danmark allerede eksisterende Hesteavls Vedkommende gælder det at søge ligeledes gode Prøver, at konstatere de bedste Individer og søge disse bevarede for Landet.“ Efter at have givet det danske Landbrug dette venlige Raad kommer altsaa Aktieselskabet Klampenborg Væddeløbsbane og tillader sig gennem Clauson-Kaas at andrage om at holde Totalisator 20 Dage aarlig og om Tilladelse til at afholde et Lotteri til Bortlodning af Heste og Vogne. Dette ganske lille Lotteri, som De kunne se, til Heste og Vogne, er nu blevet til et Lotteri med, jeg tror, 3 Mill. Kr. Sedler om Aaret, hvis Overskud har en Kapitalværdi af 10 Mill. Kr. Det er, som sagt, gjort for denne vidunderlige lille Hesteavl.

Men i „Berlingske Tidende“s Aftenavis for 17. September i Aar staar en Annonce fra en Kollektør, hvori han erklærer, at han er villig til at give 95 Kr. for hver 100 Kr.s Gevinst, man faar i Landbrugslotteriet. Se De, mine Herrer, naar jeg nu, hvis jeg er heldig, f. Eks. vinder en Bondegaard eller en Hest eller et Eksemplar af „Agrardagbladet“, eller hvad man nu ellers kan vinde i dette Lotteri, skulde det være mærkeligt, om jeg kunde gaa hen til en Kollektør og give ham denne Gevinst — en Bondegaard f. Eks. — og han saa turde give mig 95 for hvert 100 for den. Jeg tror ikke, der er en Mand i Danmark, der turde gøre det. Deraf følger, at vedkommende Kollektør maa have sikret sig i Forvejen, at